

skulle betales med en høj politisk pris for at få statsministeren som skatteminister med.

Derfor er det, jeg spørger: Var det ikke kun et forsøg på at dække over regeringens forsømmelighed og ikke ...

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kom forleden med nogle udtalelser om, at jeg syntes, ledelserne i store danske virksomheder burde gøre sig nogle overvejelser, som ligger ud over lovgivningens krav, og nogle overvejelser over, hvad der sådan i al almindelighed er ret og rimeligt. Jeg forstår, at hr. Ole Stavad faktisk er enig i de synspunkter.

Nu kan jeg forstå, at øvelsen går ud på, at hr. Ole Stavad absolut ikke vil have, at vi skal være enige på nogen som helst måde. Derfor leder og graver og roder hr. Ole Stavad i noget, som ingenting har at gøre med det, jeg har sagt, for at demonstrere, at vi er så uenige. Selv om hr. Ole Stavad lige har stået i dag og sagt, at han egentlig er enig i det, jeg har sagt. Men det må ikke være sådan, at vi er enige ifølge hr. Ole Stavad.

Hr. Ole Stavad vil være uenig med mig. Det kan jeg ikke forhindre hr. Ole Stavad i at være, og jeg lever ganske godt med det. Jeg tror bare, at det rigtige ville være, at man forholder sig til, hvad jeg rent faktisk har sagt. Det, jeg har sagt, står jeg ved, nemlig at er der huller i skattelovgivning, skal de lukkes, og de skal lukkes prompte.

Så synes jeg i øvrigt, at lederne i de store danske virksomheder sådan i al almindelighed bør gøre sig nogle overvejelser over, hvad der er ret og rimeligt, også når det gælder skat.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden udløbet, og så er det hr. Søren Søndergaard for at stille et spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 80:

Søren Søndergaard (EL):

Tak til statsministeren for redegørelsen. Kina kommer vi ind på under den forespørgselsdebat, vi har annonceret, så det vil jeg lade vente.

Jeg vil tage en anden ting op, som har været oppe, siden vi sidst havde mulighed for at dis-

kutere med statsministeren hernede, en sag, som jeg tror har forarget mange, nemlig meddelelsen fra den tidligere britiske minister, Claire Short, om, at hun havde adgang til aflytning af FN's generalsekretær. Hun kunne simpelt hen sidde og læse, hvad FN's generalsekretær havde udtalt på fortrolige møder. Det tror jeg har forarget mange, for hvis ikke engang FN's generalsekretær kan føre fortrolige forhandlinger i sit forsøg på at skabe fred, hvor går grænsen så?

Kl. 13.20

Derfor vil jeg bare – statsministeren har jo været i Kina – give statsministeren mulighed for at forholde sig til, hvad statsministeren synes om det, hvis det skulle være rigtigt, at FN's generalsekretær er blevet overvåget. Er det noget, statsministeren støtter, eller er statsministeren ligesom os andre forarget over det, hvis det skulle være tilfældet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er også her udløbet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo et af de der sædvanlige hypotetiske spørgsmål, hvor jeg bliver bedt om at forholde mig til en historie, som ingen kender noget til, om den nu er sand eller falsk. I hvert fald kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg ikke kender noget til historien, ikke det fjerneste.

Jeg har ingen viden om, at nogen efterretningstjeneste skulle have foretaget overvågning eller aflytning af FN's generalsekretær, så alene af den grund har jeg overhovedet ingen kommentar til en historie, som jeg ikke aner er sand eller falsk. Derfor vil jeg ikke gå ind på sådan nogle hypotetiske ting.

Søren Søndergaard (EL):

Nu bad jeg jo sådan set heller ikke statsministeren om at gå ind i en hypotese om, hvorvidt den historie er sand eller falsk. Jeg bad statsministeren om som en politisk person at forholde sig til, om statsministeren mener, det er rimeligt, at FN's generalsekretær bliver overvåget under fortrolige samtaler.

Det kan statsministeren vel have en politisk holdning til. Der er jo så mange ting, statsministeren har en holdning til, så det kan statsministeren vel også have her, uanset om det har været tilfældet eller ej, eller synes statsministeren, at det er ligegyldigt, om der er nogen, der overvåger FN's generalsekretær?